

Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos ir administracijos

Informacinis biuletenis

2025 m. kovas, Nr. 1 (31)





Gerbiami gyventojai, brangūs skaitytojai,

Su didžiuliu džiaugsmu į Jūsų rankas atiduodame naują Informacinio biuletenio, sugrįžusio po devynerių metų pertraukos, numerį. Mums visiems tai svarbi akimirka, nes, nepaisant to, kad pasaulis keičiasi dinamiškai, rašytas žodis vis dar išlieka stabilu istorijos, tradicijos ir bendros tapatybės liudijimu. Mūsų pokalbiai, pasakojimai, prisiminimai yra laikini. Tai, kas neišsaugota, deja, nyksta. Tai, kas užrašyta, išlieka. Joks internetas neatstos spausdinto žodžio, kurį galima saugoti, prie kurio galima grįžti, kuris jungia kartas, vertės. Kas žino, gal būtent šis Informacinio biuletenio numeris taps istorijos vadovėliu kitoms kartoms.

Šiame leidinyje norime priartinti pastarųjų dviejų mėnesių įvykius – ir susijusius su mūsų savivaldybės veikla, ir patriotines iškilmes, puoselėjančias mūsų didvyrių atminimą. Prisimename 80-ąsias Armijos Krajovos ir NKVD dalinių kovos Rūdninkų girioje metines, 80-ąsias Jano Borisevičiaus (pseud. „Krysia“) žūties metines, 162-ąsias Sausio sukilimo metines – įvykius, kurie formavo mūsų istoriją ir tautinę tapatybę. Rašome tiesą apie Kaniūkų kaimo žudynes ir kalbamės apie svarbiausią savivaldybės dokumentą – 2025 m. biudžetą. Taip pat švenčiame ansamblio „Znad Mereczanki“, vieno iš aktyviausiai veikiančių meno kolektyvų, 30-ąjį jubiliejų, pasakojame apie Lietuvos valstybės atkūrimo dienos progą surengtą koncertą. Sveikiname poras, sulaukusias auksinių santuokos jubiliejų, nes tai svarbus įvykis ne tik sutuoktiniams, bet ir jų šeimoms ir artimiesiems, o taip pat gražus pavyzdys jaunoms kartoms, kaip santuoka gali būti kuriama ant pagarbos ir atsidavimo pamatų.

Šalčininkų rajonas turtingas savo istorija ir kultūra, kupinas įdomių pasakojimų ir asmenybių. Todėl nusprendėme praturtinti Informacinį biuletinį nauja rubrika – „Įdomybės“. Šįkart pristatome Jums pasakojimą apie Aliuką iš Pabarės (Oluczek z Podborza). Girdėjai apie jį? Jeigu ne, būtinai užsuk į 23 psl.

Tegul šis leidinys bus Jums visiems informacijos, apmąstymų ir pasididžiavimo mūsų bendruomene šaltiniu. Dėkojame, kad esate su mumis. Būtent Jums kuriame šį žurnalą.

Malonaus skaitymo!

**Redakcijos vardu,
Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič**

LAISVĖS GYNĖJŲ DIENOS MINĖJIMAS ŠALČININKUOSE

Sausio 13-oji Lietuvoje yra ypatinga diena, skirta pagerbti tuos, kurie 1991 metais kovėsi už nepriklausomą ir laisvą Lietuvą. Tai Laisvės gynėjų diena. Tą dieną prisimenami tie, kurie, rizikuodami savo gyvybėmis, stovėjo prie televizijos bokšto ir kitų svarbių objektų, priešindamiesi Sovietų Sąjungos kariuomenės agresijai. Sausio 13-osios įvykiai tapo lemtingu momentu Lietuvos kelyje į nepriklausomybę, todėl ši diena yra svarbi tiek istoriniu, tiek emociniu požiūriu.

Laisvės gynėjų atminimas Šalčininkuose buvo pagerbtas sekmadienį, sausio 12 d. Šios visų Lietuvos gyventojų reikšmingos dienos minėjimas prasidėjo Šalčininkų Šv. apaštalo Petro bažnyčioje, kur buvo melstasi už tuos, kurie rizikavo savo gyvybe ir kovojo už Lietuvos nepriklausomybę. Išskilingas šv. mišias aukojo klebonas Ruslan Vilkel ir kunigas Mykolas Sotničenko. Pamoksle kun. Mykolas Sotničenko labai prasmingai susiejo Viešpaties krikštą, kurį šią dieną minėjo Bažnyčia, ir Laisvės gynėjų auką.

Krikštas, kaip šventė, simbolizuoja naują pradžią, atsinaujinimą ir atsakomybę Dievo akivaizdoje bei visuomenei. Taip pat šis sakramentas dažnai suvokiamas kaip asmeninė laisvė, dvasinis išsilaisvinimas. Savo ruožtu, Laisvės gynėjų auka, susijusi su 1991 metų sausio 13 d. įvykiais, taip pat yra aukos ir kovos už laisvę simbolis. Ir krikštas, ir Laisvės gynėjų auka apima didžiulę atsakomybę. Krikšto metu žmogus priima atsakomybę už savo tikėjimą, o Laisvės gynėjai, savo gyvenimais ginantys nepriklausomybę, išreiškia pasiaukojimą ir

atsakomybę už Tėvynę.

Po šv. mišių Laisvės gynėjų dienos minėjimas buvo tęsiamas Kultūros centre, kur buvo rodomas spektaklis „Ledo vaikai“ - gili ir kupina emocijų istorija apie tremtį, skausmą, vaikystės praradimą, o kartu apie viltį ir tikėjimą.

Spektaklyje žiūrovai išgirdo asmenišką rašytojos, režisierės ir aktorės Birutės Mar pasakojimą, kuriame autentiški faktai persipina su šiuolaikinio žmogaus refleksijomis apie sunkiai suvokiamus mūsų tėvų ir senelių išgyvenimus. „Ledo vaikai“ – tarsi sakrali malda už mus visus, už Lietuvą, už mūsų praeitį ir ateitį.

Mero Zdzislavo Palevičiaus vardu į susirinkusią publiką kreipėsi Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski.

- Laisvės gynėjai mus apsaugojo nuo totalitarizmo skausmo. Jų auka tapo šviesa, ir ši šviesa - tai laisvas švietimas, kultūra, galimybė kurti gerovę bei geresnį rytojų. Už tai turime būti visada dėkingi. Šios dienos renginiai yra labai svarbūs, bet kartu juos papildo mūsų vidiniai dvasiniai išgyvenimai, kai apmąstome laisvės ir valstybės svarbą. Šios dienos pagrindinė žinia – būkime vieningi, drąšūs ir prisiminkime, kad dabar turime pareigą saugoti tą šviesą, kurią mums padovanojo Laisvės gynėjai, - kalbėjo vicemeras Valdemar Sliževski.





LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENOS MINĖJIMAS ŠALČININKUOSE

Vasario 16-ąją Lietuva mini vieną svarbiausių valstybingumo švenčių - Valstybės atkūrimo dieną. Tai akimirkos, kuriomis piliečiai, nepaisant jų tautybės ir įsitikinimų, vienijasi, kad pagerbtų kovojusių už Tėvynės nepriklausomybę drąsą ir ryžtą. Šalčininkuose taip pat surengta patriotinė šventė, tapusi tautinio pasididžiavimo išraiška ir Lietuvos istorijos didvyrių pagerbimu.

Lietuvos valstybės atkūrimo diena Šalčininkuose buvo proga kartu švęsti, prisiminti istoriją ir didžiuotis nepriklausomos Lietuvos pasiekimais. Šventė gausiai subūrė vietos gyventojus ir svečius, kurie kartu minėjo šią visai šaliai svarbią datą.

Minėjimas prasidėjo šv. mišiomis už Tėvynę Šalčininkų Šv. apaštalo Petro bažnyčioje, kurioje tikintieji meldėsi už Lietuvą ir jos gyventojus. Mišias aukojo Šalčininkų parapijos klebonas kun. Ruslan Vilkel, kun. Jonas Naujokaitis ir diakonas Tomáš Jundo.

Po pamaldų Šalčininkų kultūros centre įvyko šventinis koncertas. Scenoje pasirodė IL SENSO – talentingų vokalistų, kuriančių itin emocionalių ir išraiškingų pasirodymų, grupė. Jų koncertai – tai elegancijos, techninio meistriškumo ir aistros derinys, kuris žavi publiką ir suteikia nepamirštamą patirtį. Pasirodymo metu IL SENSO pristatė

repertuarą, kuriame dera klasika ir šiuolaikiškumas. Pasirodymai buvo kupini emocijų, o harmoningai skambantys atlikėjų balsai kėlė nepakartojamą nuotaiką. Charizmatiška kūrinių interpretacija užtikrino, kad kiekvienas garsas skambėjo giliai ir įtaigiai. Scenoje artistai demonstravo ne tik tobulą vokalo techniką, bet ir sceninę charizmą ir puikų bendravimą su publika. Jų pasirodymo dinamika ir unikalios muzikinės aranžuotės pabrėžė profesionalumą ir didžiulę aistrą muzikai. Renginio dalyviams sužavėjo ir muzikos grožis, ir aistringas jos atlikimas. Kiekvieną kūrinių publiką pasitiko entuziastingai, o iš savo vietų pakilusių žiūrovų aplodismentai buvo puikus įrodymas, jog IL SENSO koncertas padovanojo išskirtinius įspūdžius.

Šventės metu į publiką kreipėsi Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski, pabrėžęs vienybės ir bendrų veiksmų svarbą Lietuvos vystymuisi ir pakvietęs gyventojus

puoselėti tautos tradicijas ir vertybes, kurios sudaro lietuvių tautinės tapatybės pamatą.

- Istorija įrodė, kad demokratiniais pagrindais sutvarkyta Lietuva yra galinga ir pažangi valstybė todėl, kad atlaikė visus spaudimus ir pavojus, kurie kilo iš imperijų ir totalitarizmo. Linkiu, kad vasario 16-oji visada teiktų stiprybę pasiekti užsibrėžtus prasmingus tikslus, o kiekviena Jūsų pergalė tegul būna visos Lietuvos pergalė, - kalbėjo vicemeras Valdemar Sliževski.





SAVIVALDYBĖS ATEITIS SKAIČIUOSE

Pokalbis su Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos Biudžeto ir finansų skyriaus vedėja Jelena Uljanovič

Vasario 13 d. Šalčininkų rajono savivaldybės taryba patvirtino pagrindinį rajono dokumentą – 2025 m. biudžetą. Kiek pinigų turime šių metų rajono piniginėje?

Šiomet biudžetą sudarys 70 mln. 416,8 tūkst. eurų. Palyginus su 2024 m. Šalčininkų rajono savivaldybės pajamos didėja 9 mln. 775,1 tūkst. eurų, arba 16,0 proc.

Koks tai bus biudžetas - griežtas taupymas ar plėtros skatinimas?

Taip, mūsų biudžetas bus skatinantis plėtrą. Tai reiškia, kad pirmenybę teiksime investicijoms, kurių esmė - ilgalaikis ekonominis ir socialinis vystymasis, pvz., infrastruktūra, švietimas, inovacijos ar parama verslumui. Tai reiškia ekonomikos augimo skatinimą, darbo vietų kūrimą ir gyventojų gyvenimo kokybės gerinimą veiksmingai ir strategiškai naudojant biudžeto lėšas.

Kokie buvo šio biudžeto sudarymo prioritetai?

Šiuo atžvilgiu nėra jokių pokyčių. Prioritetinės finansavimo sritys bus švietimas, socialinė parama, komunalinis ūkis ir kultūra, kurios yra labai svarbios gyventojų gyvenimo kokybei ir ilgalaikiam socialiniam ir ekonominiam vystymuisi.

Galima teigti, kad šioms sritims skirta daugiausia lėšų?

Taip. Švietimui skirta 31 mln. 655,7 tūkst. eurų, tai sudaro 44,9 proc. viso biudžeto ir yra 4 mln. 210,5 tūkst. eurų daugiau palyginus su 2024 m. Socialinei apsaugai skirsime 13 mln. 224 tūkst. eurų, arba 18,8 proc. biudžeto, palyginus su praėjusiais metais ši suma didesnė 1 mln. 709 tūkst. eurų. Būstui ir komunaliniam ūkiui numatyta 7 mln. 920,8 tūkst. eurų, t. y. 11,22 proc. biudžeto, lyginant su 2024 m. šie skaičiai didesni 1 mln. 001,4 tūkst. eurų. Asignavimai kultūrai sudarys 3 mln. 950,4 tūkst. eurų, arba 5,6 proc. biudžeto - 510,2 tūkst. eurų daugiau negu prieš metus. Viešojo tvarka - 1mln. 484,0 tūkst. eurų, 2,1 proc. biudžeto, 180,4

SAVIVALDYBĖ

tūkst. eurų daugiau, ekonomikai - 1 mln. 306,8 tūkst. eurų, 1,9 proc. biudžeto, 217,5 tūkst. eurų daugiau negu 2024 m.

Ar biudžetas numato lėšas mokytojų ir medikų trūkumo problemas sprendimui?

2025 m. biudžete numatytos lėšos kelionės išlaidoms kompensuoti mokytojams ir gydytojams. Šiam tikslui skirta atitinkamai 164 ir 50 tūkst. eurų. Kartu biudžete numatytos lėšos medikų pritraukimui į Šalčininkų rajoną, tam turime numatę 120 tūkst. eurų. Taip pat paremsime į Šalčininkų rajoną atvyksiančius dirbti policijos pareigūnus – 14 tūkst. eurų, yra ir studijų rėmimo programa, pagal kurią savivaldybės stipendijas gaus rajone trūkstamas specialybės studijuojantys studentai. Šiam tikslui numatyta 35 tūkst. eurų.

Kokie svarbiausi darbai bus finansuojami iš šių metų biudžeto?

Šiomet planuojame kelių svarbių projektų realizavimą: „Sveikatos centro veiklos modelio diegimas Šalčininkų rajono savivaldybėje“, „Visuomenės sveikatos paslaugų gerinimas Šalčininkų rajone“, „Rūšiuojamojo atliekų surinkimo skatinimas Šalčininkų rajone“, „Žaliosios infrastruktūros įrengimas Šalčininkų mieste“, „Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra Šalčininkų rajone“, „Naujų ikimokyklinio ugdymo vietų kūrimas lopšelyje – darželyje „Pasaka“, „Lietuvos ir Lenkijos pasienio regiono bendruomenių įtraukimas į aplinkos gerovės praktikas ir tvaraus bendradarbiavimo skatinimą“, „Nauji turizmo produktai, kaip kultūros paveldo, švietimo ir bendradarbiavimo tarp Kętrzyno ir Šalčininkų rajonų sąveika“.

Kokie finansiniai planai ateinantiems metams?

Ateinančių metų finansiniuose planuose daugiausia dėmesio skiriama infrastruktūros plėtrai, įskaitant transporto, vandens tiekimo, energetikos modernizavimą ir žaliosios infrastruktūros plėtrą. Numatytos investicijos į socialinę infrastruktūrą, pavyzdžiui, mokyklų, darželių, sporto ir rekreacinės infrastruktūros modernizavimas. Tikslas – gerinti gyventojų gyvenimo kokybę ir užtikrinti darnų Šalčininkų rajono vystymąsi.

Dėkoju už pokalbį.

Vaikų dienos socialinė priežiūra

Vaikų dienos socialinė priežiūra – akredituota socialinė paslauga, kurią Šalčininkų rajone 2025 m. teiks šešios nevyriausybines organizacijos. Tarybos sprendimu nustatytas vaikų dienos socialinės priežiūros, teikiamos Šalčininkų rajono savivaldybės teritorijoje gyvenantiems vaikams, išlaidų finansavimo dydis:

- vieno vaiko per mėnesį paslaugoms finansuoti – 0,8 BSI;
- vieno vaiko su negalia ir (ar) vaikui, turinčiam specialiųjų ugdymosi poreikių, ir (ar) vaikui, kuriam taikoma atvejo vadyba, per mėnesį paslaugoms finansuoti – 1,7 BSI.

Planuojama, kad 2025 m. vaikų dienos socialinės priežiūros paslauga gaus 120 vaikų. 2025 m. biudžete šios paslaugos teikimui numatyta 85 tūkst. eurų, iš valstybės biudžeto bus gauta 121 tūkst. eurų.

Kelių infrastruktūra

Tarybos sprendimu patvirtintas Šalčininkų rajono savivaldybės kelių (gatvių) 2025-2027 m. prioritetinis objektų sąrašas, kuris sudarytas atsižvelgiant į Kelių priežiūros ir plėtros programos finansavimo lėšų, skirtų Šalčininkų rajono savivaldybės vietinės reikšmės keliams ir gatvėms tiesti, rekonstruoti, taisyti (remontuoti), prižiūrėti ir saugaus eismo sąlygoms užtikrinti, naudojimo ir skirstymo tvarkos aprašą.

Atsižvelgiant į patvirtintą sąrašą planuojama skirti dėmesį 34 objektams. Numatytas kelių asfaltbetonio dangos remontas ir įrengimas, šaligatvių remontas ir įrengimas, automobilių stovėjimo vietų ir aikštelių remontas ir įrengimas, žvyrkelių remontas, Vilkiškių kaimo tilto rekonstrukcijos techninio darbo projekto parengimas. Kelių infrastruktūros remonto darbai vyks visose seniūnijose.

Didėja mokestis už atliekų tvarkymą

Pritarta teisės akto projektui ir priimtas sprendimas dėl Šalčininkų rajono savivaldybės vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buitįje susidarantių atliekų tvarkymą nuostatų ir Šalčininkų rajono savivaldybės vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buitįje susidarantių atliekų tvarkymą dydžių nustatymo metodikos patvirtinimo.

Teisės aktas lemia, jog nuo 2025 m. vasario 1 d. visiems Šalčininkų rajono atliekų turėtojams brangsta Rinkliavos mokestis. Ko-



SAVIVALDYBĖS TARYBOS POSĖDŽIŲ AKTUALIJOS

Š. m. sausio - vasario mėn. įvyko du Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos posėdžiai, kuriuose priimti rajono bendruomenei svarbūs sprendimai turto valdymo, biudžeto, komunalinio ūkio, projektų realizavimo, teritorijų planavimo srityse.

munalinio ūkio specialistų skaičiavimai rodo, jog daugiabučių gyventojams rinkliavos mokestis didėja 22 proc., individualių namų gyventojams – 17 proc., mokestis sodų savininkams ar naudotojams didėja 6,5 proc., garažų – 0,3 proc.

Rinkliavos administratorių teigimu, kovo mėnesį gyventojai sulauks popierinių informacinių pranešimų, kuriuose bus nurodyta nauja kaina, todėl raginame neskubėti mokėti rinkliavos mokesčio pagal naujus įkainius ir sulaukti laiško. Už 2025 m. sausio mėnesį galioja senos kainos.

Policijos pareigūnų pritraukimas į Šalčininkų rajono policijos komisariatą

Siekiant prisidėti prie didesnio gyventojų saugumo ir efektyvesnio viešosios tvarkos užtikrinimo parengtas teisės akto projektas, kuriuo numatoma pritraukti ir paskatinti mokymo įstaigas baigusius pareigūnus pasirinkti dirbti Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Šalčininkų policijos komisariate. Policijos pareigūnų pritraukimą į Šalčininkų rajoną reglamentuos Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos sprendimu

patvirtintas Asmenų pritraukimo tarnauti Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Šalčininkų rajono policijos komisariate tvarkos aprašas. Šis teisės aktas numato vienkartinės piniginės išmokos skyrimą asmeniui, atitinkančiam nustatytus kriterijus ir įsipareigojusiam dirbti Šalčininkų policijos komisariate 5 metus. Išmokos dydis – 7000 eurų.

Sklypai visuomenės poreikiams

Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos sprendimu Didžiųjų Sėlų kaime (Gerviškių sen.) esantys sklypai pripažinti būtinais visuomenės poreikiams. Dėl jų įtraukimo į neprivatizuojamų sklypų sąrašą Šalčininkų rajono savivaldybės administracija kreipsis į Nacionalinę žemės tarnybą prie Aplinkos ministerijos. Viename sklype seniūnija planuoja įrengti vaikų žaidimų aikštelę, kitas sklypas numatytas pastato statybai realizuojant projektą „Grupinio gyvenimo namų steigimas Šalčininkų rajone“.

PAGERBTAS LEITENANTO JANO BORISEVIČIAUS, PSEUD. „KRYZIA“, ATMINIMAS

Š. m. sausio 21 d. įvyko leitenanto Jano Borisevičiaus, žinomo slapyvardžiu „Krysia“ arba „Mściciel“, 80-ųjų mirties metinių minėjimas. Renginį inicijavo Lietuvos lenkų sąjungos Šalčininkų skyrius bendradarbiaudamas su Pasaulinės Armijos Krajobos asociacijos Vilniaus - Naugarduko skyriumi ir istoriniu klubu „Rok 1863“.

Renginys prasidėjo iškilminga ceremonija: padėtos gėlės ir uždegtos žvakės prie Jano Borisevičiaus (pseud. „Krysia“) kapo Kalvių kaime, Varėnos rajone.

Jan Borisevič gimė 1913 m. Dvarčėnuose (dabartinės Baltarusijos teritorijoje) ir buvo vienas žymiausių Armijos Krajobos vadų Vilniaus krašte. Jo slapyvardis „Krysia“ tapo drąsos, ryžto ir pasiaukojimo simboliu. Borisevič išgarsėjo daugybe susirėmimų su vokiečiais ir sovietų okupantais, demonstruodamas nepaprastus vadovavimo įgūdžius ir rūpinimąsi savo pavaldiniais. Jis tragiškai žuvo 1945 m. sausio 21 d. kovoje su NKVD daliniais. Pomirtine leitenanto Jano Borisevičiaus Golgota tapo Nočia, Rodūnė (dabartinė Baltarusija), Kalesninkai, Eišiškės. Komendanto kūnas apvilktas tik apatiniais iš maišams skirtu audiniu, buvo vežiojamas po aplinkines gyvenvietes siekiant įbauginti vietos gyventojus. Paskutinį sykį komendanto kūnas buvo viešai rodomas Eišiškėse. Sovietai negalėjo leisti, kad jo laidojimo vieta taptų legendos kibirkštimi, stiprinančia lenkų dvasią. Todėl iki mūsų dienų leitenanto Borisevičiaus amžino poilsio vieta nežinoma.

Vienas iš Jano Borisevičiaus atminimo simbolių – paminklas Kalvių kaime. Jis pastatytas 2014 m. Lietuvos lenkų sąjungos

Šalčininkų skyriui (pirmininkas Zdzisław Palevič) bendradarbiaujant su fondu „Wolność i Demokracja“ (pirmininkas Michał Dworczyk). Paminklo įrengimo darbus parėmė Lenkijos Kovų ir kančių atminimo saugojimo taryba.

- Nežinome, kur guli Jano Borisevičiaus palaikai. Nepaisant to, prieš 10 metų pastatytas kryžius yra mūsų padėkos išraiška tiems, kurie kovojo ir paaukojo svarbiausia, kas tik gali būti – savo gyvybę. Nuo leitenanto mirties dienos praėjo 80 metų, tačiau, nepaisant pažeminimų, įvairiausių propagandų ir istorijos iškreipimų, atminimas nesunaikinamas. Šiandien eilinį kartą liudijame, jog mums, ir jaunesniems, ir vyresniems, susijusiems kraujo ryšiais, ir tiems, kurie kovojo, ir mūsų tautiečiams ši tema yra nepaprastai svarbi. Mūsų pareiga – perduoti kitoms kartoms istoriją žmonių, kurie kovojo už mūsų Tėvynės laisvę. Šiandien vieni kitiems galime padėkoti ir didžiuotis, jog perduodame šią žinią, - pasakė Lietuvos lenkų sąjungos Šalčininkų skyriaus pirmininkas, Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič.

Vėliau renginys persikėlė į Eišiškių laisvalaikio ir verslo centrą, kaip edukacinės paskaitos dalis. Dalyviai galėjo susipažinti su kovų už laisvę istorija. Mūsų kraštuose už ją kovojo Armija Krajoba, kuriai vadovavo nepalaužiamas „Mściciel“ (kitas Jano

Borisevičiaus pseudonimas). Savo žiniomis ir sukauptais akademiniais duomenimis šia tema su susirinkusiais dalijosi Pasaulinės Armijos Krajobos asociacijos Vilniaus – Naugarduko skyriaus pirmininkas dr. Kazimierz Krajewski.

Po paskaitos minėjimas tęsėsi Eišiškių Kristaus žengimo į dangų bažnyčioje. Tikintieji meldėsi už amžinatilsį leitenanto sielą, o taip pat už visus žuvusius kovoje dėl nepriklausomybės.

Po mišių minėjimo dalyviai rinkosi prie Armijos Krajobos karių kapavietės Eišiškių kapinėse.

Dėkodamas svečiams už dalyvavimą renginio koordinatorius, Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski, dar kartą pabrėžė leitenanto Jano Borisevičiaus asmenybės svarbą.

- Leitenantas Jan Borisevič, pseud. „Krysia“ – tai išskirtinio ryžto, giliai suvokiančios savo pareigą ir beribio solidarumo su kiekvieno lenko likimu asmenybės pavyzdys. Kai gyvenimas siuntė išbandymus, jis atliko tai, ką žadėjo – buvo ištikimas priesaikai. Organizatorių vardu dėkoju Jums už šią atminimo išraišką ir pilietinę pareigą, - pasakė vicemeras Valdemar Sliževski.

EIŠIŠKĖSE PAMINĖTAS SAUSIO SUKILIMAS

„Tauta, kuri praranda atminimą, nustoja būti tauta“ – šie Juzefo Pilsudskio žodžiai puikiai atvaizduoja įvykių, suformavusių mūsų tapatybę, atminties puoselėjimo esmę. Sausio sukilimas – tai vienas tragiškiausių, o taip pat ir didvyriškas bendros Lenkijos ir Lietuvos istorijos etapas. Jis primena mums apie nepalaužiamą kovą už laisvę, nepriklausomybę ir orumą. Sekmadienį, sausio 26 d., Eišiškėse, kur žemė iki šiol saugo dramatiškų įvykių atminimą, surengtas 1863-1864 m. tautinio sukilimo pradžios 162-ųjų metinių minėjimas.

Į renginį atvyko garbingi svečiai: Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski, Lenkijos Respublikos ambasados Generalinis Konsulas Dariusz Wiśniewski, Lenkijos Respublikos vicekonsulė Jolanta Wiśnioch.

Minėjimas prasidėjo šv. mišiomis vietos bažnyčioje. Tikintieji meldėsi už sukilėlių sielas ir už Tėvynę. Sakydamas pamokslą kun. Viktor Bogdevič priminė sukilimo dalyvių didvyriškumą, jų nepalaužiamą kovą dėl laisvės ir pasišventimą, kuris amžiams įrašytas į lenkų ir lietuvių tautų istoriją.

Po mišių minėjimo dalyviai rinkosi prie paminklo, skirto 1863 – 1864 metų sukilimo dalyviams. Jis buvo įrengtas 2014 m. 1863 m. šioje vietoje Eišiškių parapijos vikaras Juzef Horbačevski pirmasis Lydos apskrityje paskelbė Laikinosios nacionalinės vyriausybės Manifestą. Čia būriavosi Liudviko Narbuto (Teodoro Narbuto sūnus) vadovaujami sukilėliai. Paminklas simbolizuoja bendrą ir garsią Lenkijos Karalystės ir Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės 400 metų istoriją. Kiekviena šimtmetį liudija paminklo grindjuostė, o dvi šiuolaikines valstybes – du obeliskai, kuriuos puošia valstybiniai herbai – Erelis ir Vytis. Obeliskus jungia varpas, kurio skambesys turi priminti dabartinei ir ateities kartoms apie Sausio sukilimo didvyrius, garsią praeitį ir

bendrą istoriją, o taip pat kviesti dirbti ateities labui.

Prie paminklo padėtos gėlės ir uždegtos žvakės, kaip atminimo ir padėkos simbolis žuvusiems kovoje už laisvę. Minėjimo metu pasisakė renginio organizatoriai ir svečiai, pabrėždami didvyrių ir istorijos atminimo puoselėjimo svarbą.

- Sausio sukilimas turi daugialypį charakterį. Tai momentas, kai mūsų tautos įrodė, kad tokios vertybės kaip laisvė, teisingumas ir abipusė pagarba yra ir bus mūsų žmonių orientyrai. Kiekvienais metais renkamės į bendruomenės susitikimus, kad sustiprintume savo dvasią, būtume tvirtai įsitikinę, jog mus, bendruomenę, einančią į priekį, vienija pagarba ir solidarumas. Ačiū, kad esate čia. Tai iškalbinga patriotizmo išraiška, kuri yra mūsų tapatybės kodo dalis. Esame atsakingi už save, jaučiame atsakomybę tiems, kurie buvo prieš mus, ir ateities kartai. Tikiuosi, kad kiekvienais metais Sausio sukilimo iškilmės sukels neblėstantį tikėjimą, kad būsime kartu visų iššūkių akivaizdoje, – pasakė vicemeras Valdemar Sliževski, pabrėždamas, jog tokių istorinių įvykių atminimo puoselėjimas yra esminis formuojant ateities kartų tautinę tapatybę.

Iškilminga minėjimo dalis – patriotinė koncertinė programa. Ją Eišiškių laisvalaikio ir

verslo centro salėje susirinkusiai publikai pristatė dainų ir šokių ansamblis „Wilenka“, pakvietęs klausytis patriotinių eilėraščių ir dainų, o taip pat žiūrėti istorinę inscenizaciją. Vaidinimą „Powróćmy jak za dawnych lat“ publika priėmė entuziastingai ir kartu su atlikėjais dainavo keletą patriotinių dainų.

Iškilmės Eišiškėse buvo ne tik duoklė Sausio sukilimo didvyriams, bet ir priminimas apie tautinės vienybės ir pagarbos bendrai istorijai svarbą. Bendra malda, apmąstymai ir patriotiniai įvykiai tapo liudijimu, kad daugiau nei pusantro šimtmečio didvyrių atmintis išlieka gyva ir toliau įkvepia ateities kartas rūpintis laisve ir tautos vertybėmis.



ĶANIŪKŪ TIESA; ŽUVO NĒKALTI ŽMONĒS

Kaniūkai – nedidelis kaimas Šalčininkų rajone, 1944 m. nukentėjęs nuo sovietų partizanų žiaurumo. Naktį iš sausio 28 d. į sausio 29 d. jie apsupo kaimą ir keršydami už parodytą pasipriešinimą įvykdė nusikaltimą. Padegti gyvenamieji namai, o iš jų bėgantys žmonės buvo šaudomi vietoje.

Šių metų Kaniūkų kaimo tragedijos minėjimas prasidėjo nuo apsilankymo šimtametės senolės Stanislavos Voronis namuose. 105 metus skaičiuojanti garbaus amžiaus moteris lemtingą naktį bėgo su maža dukrele ant rankų. Laimei, sutiktas partizanas jos nuskriaudė, o patarė bėgti upės kryptimi. Moteris prisimena, kad ne visi žuvusieji palaidoti vietos kapinėse. Buvo išžudytos ištisos šeimos, nebuvo kam jų palaidoti, todėl tolimesni giminaičiai laidojo juos Beniakinų (Baltarusija), Šalčininkų arba Butrimonių kapinėse.

Atvykusius svečius ji priėmė kaip visada su šypsena. Jos teigimu, žuvusiųjų atminimo pagerbimas yra labai svarbus ir visiems, kurie lankosi prie paminklo ir padeda puoselėti lemtingos 1944 metų sausio pabaigos nakties įvykius, belieka padėkoti.

Į minėjimą prie Kaniūkų kapinaičių kryžiaus atvyko Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič, Lenkijos Respublikos ambasados Patarėjas - Konsulas Zbigniew Ciosek, LR Seimo narė Rita Tamašunienė, vicemerai Josif Rybak ir Valdemar Sliževski, Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos direktorius Gžegož Jurgo, Butrimonių parapijos klebonas kun. Juzef Aškelovič, Gerviškių seniūnijos seniūnas Pavel Kazarin, Butrimonių A. Krepštol gimnazijos bendruomenė, vietos gyventojai.

1944 m. metų sausio pabaigoje nutikusiu įvykių istoriją susirinkusiems priminė Butrimonių A. Krepštol gimnazijos mokiniai. 120 – 150 sovietų partizanų grupė apsupo kaimą ir apie 5 val. ryto pradėjo puolimą, kuris truko apie dvi valandas. Iš pradžių fakelais

padegti namų stogai, o vėliau šaudomi panikos apimti bėgantys gyventojai. Tuomet žuvo mažiausiai 38 asmenys, keliasdešimt buvo sužeisti. Ilgus metus apie žudynių aukas negalima buvo kalbėti. Faktas, jog nusikaltimą įvykdė sovietų - žydų partizanai, sovietmečiu ir vėliau dėl kitų priežasčių lėmė tylą.



Kreipdamasis į susirinkusius Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič svarstė atminimo puoselėjimo ir sąžiningumo svarbą saugant šios skaudžios tragedijos atminimą.

- Turime siekti tiesos išaiškinimo. Kai 2004 m. statėme šį paminklą, negalvojome, kas bus 2025 m., kaip bus traktuojama Kaniūkų istorija. Dabar stovime atminimo puoselėjimo sargyboje, o tiesa yra mūsų tautiečių ir čia žuvusių žmonių kraujyje. Šiandien galime paklausti, kuo nusikalto Danusia Molis ir jos mama, Bandalevičių, Jankovskių šeimos ir kiti. Vyko karas, tačiau tai buvo taikūs žmonės. Budeliai žudė visus ir jie turi būti nuteisti, - svarstė meras Zdzisław Palevič. – Šiandien apsilankiau žudynes išgyvenusios Stanislavos Voronis namuose. Vienintelis dalykas, kurį ji prašė perduoti čia ateinantiems žmonėms - padėkoti, - tęsė jis.

LR Seimo narė Rita Tamašunienė dėkojo Šalčininkų rajono bendruomenei ir Lietuvos lenkų sąjungos Šalčininkų skyriui už tragiškos krauju paženklintos istorijos puoselėjimą. Jos teigimu, dabar sunku įsivaizduoti, kaip vieną naktį žmonių gyvenimas pasikeitė amžiams. Vieni žuvo, kiti – turėjo išgyventi artimųjų mirtį.

Pakvietęs prisijungti prie bendros maldos už žuvusiųjų sielas kunigas Juzef Aškelovič palygino žuvusius gyventojus su kankiniais ir svarstė, jog jie, pralaimėję žemiškame pasaulyje, nugalėjo danguje, o jų budeliai, iššovę į taikius gyventojus, šovė į save.

PASKUTINĖ ČESLAVO STANKEVIČIAUS (PSEUD. „KOMAR“) KOVA RŪDNINKŲ GIRIOJE

Rūdninkų giria yra neatsiejama nuo tautinio išsivadavimo kovų istorijos. Vienas iš tokių įvykių – Armijos Krajovos leitenanto Česlavo Stankevičiaus (pseud. „Komar“) dalinio mūšis su NKVD skyriumi, įvykęs 1945 m. sausio 6-7 d. Mūšio metu kritusių „Komaro“ dalinio karių atminimas pagerbtas įrengus šioje vietoje kryžių ir sutvarkius kapą. Paminklo įrengimą inicijavo Lietuvos lenkų sąjungos Šalčininkų skyrius, vadovaujamas Zdzislavo Palevičiaus. Sausio 7 d. prie paminklo žuvusiems Armijos Krajovos kariams surengtos iškilmės, skirtos paminėti prieš 80 metų įvykusius įvykius.

Esame čia, nes prisimename. Esame čia, nes šį atminimą norime išsaugoti. Prisimename mūsų tautos istoriją, prisimename žmones, kurie buvo prieš mus ir paaukojo save, kad mes būtume laisvi ir gyventume taikoje. Esame čia, kad pagerbtume mūsų tautiečius, o taip pat didžiutuomėmės jų žygdarbiu, kai sunkiais laikais jie turėjo padaryti nelengvą sprendimą. Ateiname čia kaip viso Šalčininkų rajono atstovai, kad nusilenktume didvyriams, - pasakė Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič.

Lenkijos Respublikos Generalinis Konsulas Vilniuje Dariusz Wiśniewski, kalbėdamas apie mūšį Rūdninkų girioje, pabrėžė didvyrišką lenkų karių poelgį ir nepajudinamą lenkų tautos valią kovoje už laisvę.

Iškilmių metu padėtos gėlės, uždegtos žvakės. Po to visi renginio dalyviai nuvyko į Baltosios Vokės pramogų centrą ir dalyvavo antroje renginio dalyje. Į susirinkusius kreipėsi Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski, pristatęs Armijos Krajovos karių mūšio su NKVD daliniu istoriją.

Vicemero Valdemaro Sliževskio pranešimą papildė istorinis filmas „Paskutinis „Komaro“

mūšis“ (vert. „Ostatnia Bitwa Komara“), kurio kūrėjai yra istorinės rekonstrukcijos klubas „Garnizon Nowa Wilejka“. Armijos Krajovos kovų Rūdninkų girioje ekranizacija priartino sunkias ginkluoto pogrindžio sąlygas.

- Dėkoju už dėmesį. Dėkoju už bendrą turiningą šios dienos minėjimą. Linkime, kad šių reikšmingų tautinių įvykių atminimas būtų stiprybės šaltiniu. Eliza Ožeškova labai taikliai apibūdino lenkų dvasios charakterį,

lydėjusį mus kiekvieną epochą, jog į mūšį buvo vedami ne vergai per prievartą, o savanoriškai ėjo aukštų altorių aukotojai. Jie ėjo su idėjų šviesa savo galvose, su meilės ugnimi savo širdyse aukštai iškėlę galvas ir širdis. Jie buvo stiprūs. Jie buvo laimingi, - renginio pabaigoje pasakė vicemeras Valdemar Sliževski, iškilmių Rūdninkų girioje koordinadorius.



ŠALČININKŲ RAJONO GARBĖS PILIEČIO ANDŽEJO STELMACHOVSKIO 100-OSIO GIMIMO METINĖS



2025 m. sausio 28 d. prof. Andžėjui Stelmachovskiui (Andrzej Stelmachowski) būtų sukakę 100 metų. Tai žymus teisininkas, visuomenininkas, senatorius ir pirmasis III Lenkijos Respublikos Senato maršalka, o taip pat ilgametis asociacijos „Wspólnota Polska“ pirmininkas. Jo gyvenimas ir veikla visiems laikams įrašyta į Lenkijos istoriją ir draugystės su užsienio, taip pat ir Lietuvos, lenkais kronikos puslapius. Prof. Stelmachovski taip pat buvo Šalčininkų rajono garbės pilietis, šis apdovanojimas pabrėžė jo įsipareigojimą Vilniaus krašte gyvenantiems lenkams.

Profesorius ne kartą pabrėžė, jog Lietuvos lenkai, tarp jų ir Šalčininkų rajono gyventojai, yra neatsiejama lenkų tautinės bendruomenės dalis. Jo įsitraukimo dėka Šalčininkų rajone realizuoti edukaciniai projektai, skirta parama lenkų švietimui ir kultūros paveldo apsaugai.

Už nuopelnus Lietuvos, taip pat ir Šalčinin-

kų rajono, lenkų gerovei 2005 m. Andžėjui Stelmachovskiui buvo suteiktas Šalčininkų rajono garbės piliečio vardas.

- Andžėjo Stelmachovskio palikimas vis dar gyvas. Jo pasėtos solidarumo, rūpinimosi užsienyje gyvenančių lenkų kultūra ir edukacija sėklos vis dar duoda vaisių. Šalčininkų rajone jo atminimas vis dar puoselėjamas, o veikla yra pavyzdys kitoms kartoms. 100-

ojo profesoriaus Andžėjaus Stelmachovskio gimtadienio proga pagerbiame jį kaip išskirtinį Lenką, kuris atidavė savo gyvenimą Tėvynei ir jos piliečiams, nepriklausomai nuo to, kur jie gyvena. Jo žodžiai „Lenkiškumas - tai dvasios ir atminties bendruomenė“ tegul įkvepia mus puoselėti tautinę vienybę ir tapatybę, - sako Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič.

PAL. KUN. MYKOLO SOPOČKOS 50-ŪJŲ MIRTIES METINIŲ MINĖJIMAS TABARIŠKĖSE

Pal. kun. Mykolas Sopočka – tai unikali asmenybė. Jis gimė 1888 m. mažame Ašmenos apskrities kaime. 1914 m. jis baigė Vilniaus kunigų seminariją ir gavo paskyrimą tarnauti Tabariškėse. Čia kaip vikaras pradėjo aktyvią sielovadinę veiklą.

Nuo 1918 m. tęsė teologijos studijas Varšuvoje. Ten tapo karo kapelionu. 30-aisiais metais dėstė Vilniaus kunigų seminarijoje ir Vilniaus universitete. Vilniuje susipažino su seserimi Fautyna Kovalska, Dievo Gailestingumo kulto pradininke. Kun. Mykolas Sopočka dėjo pastangas kad Dievo Gailestingumo žinia pasiektų kuo daugiau žmonių. Jo pastangomis tapytojas Eugenijus Kazimirovski nutapė pirmąjį Gailestingąjo Jėzaus atvaizdą. Kun. Sopočka taip pat prisidėjo prie religinės literatūros kūrinio „Sesers Faustino dienoraštis“ atsiradimo. Mirė 1975 m. vasario 15 d. Kun. Sopočkos gyvenimo pasiekimai sulaukė aukščiausio pripažinimo. 2008 m. rugsėjo 28 d. baigėsi jo beatifikacijos procesas. Pal. kun. Mykolas Sopočka įamžintas daugelyje

Lenkijos ir Lietuvos vietų. 2024 m. gruodžio 7 d. Tabariškėse atidengtas paminklas kunigui Sopočkai.

Vasario 15 d. liturginiame kalendoriuje minimas Pal. kun. Sopočka. Bendra malda tapo turininga minėjimo pradžia. Šv. mišias aukojo Tabariškių Šv. Arkangelo Mykolo parapijos klebonas Raimundas Macidulskas. Po pamaldų prie Sopočkos paminklo padėtos gėlės. Vėliau visi patraukė į Tabariškių bendruomenės centrą, kur surengtas edukacinis susitikimas. Atvykusieji turėjo progą geriau susipažinti su kun. Mykolo Sopočkos biografija ir darbais, o taip pat apžiūrėti jo gyvenimo keliui skirtą parodą. Ekspoziciją paruošė vietos bendruomenės pirmininkas Henryk Danulevič.



ŽINOME GERIAUSIŲ 2024 METŲ SPORTININKŲ VARDUS: MANŲAS URVIKIS IR VĒRONIKA ROMAŠKO

Sausio 30 d. Šalčininkų kultūros centre įvyko Geriausių 2024 m. sportininkų apdovanojimų ceremonija, tapusi išskirtiniu įvykiu rajono sportininkų bendruomenei. Į renginį atvyko ne tik sportininkai ir treneriai, bet ir sporto veikėjai. Tradiciškai Šalčininkų rajono savivaldybė dėkodama jiems už sporto kultūros populiarinimą apdovanojo tuos, kurie sunkiu darbu, talentu ir ištverme pasiekė įspūdingų rezultatų.

Džiaugiuosi, kad ši šventė tapo gražia mūsų rajono tradicija. Tai įrodymas, jog sportas Šalčininkuose vystosi dinamiškai, o mūsų sportininkai pasiekia vis geresnių rezultatų. Jų ryžtas, aistra ir sunkus darbas tikrai žavi. Dėkoju visiems, remiantiems vietas sportą – treneriams, tėvams, rėmėjams ir patiems sportininkams. Tai Jūsų dėka šiandien galime pasidžiaugti šiais įspūdingais pasiekimais, - pasakė pagrindinis renginio organizatorius, Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos Švietimo ir sporto skyriaus vedėjos pavaduotojas sportui Valerij Kočan.

- Džiaugiamės galėdami pagerbti žmones, kurie veda į priekį visuomeninį gyvenimą. Sportas - tai aktyvi fizinė veikla, tai bendruomeninė veikla, nes žmogus, kuris įsipareigoja įsitraukti į sportą, jaučia didelę pareigą tapti lyderiu ir savo pasiekimais dalintis su kitais. Sporto sėkmė priklauso nuo asmeninio ryžto, bendradarbiavimo dvasios, sudarytos galimybės sportuoti ir mentorystės. Dėkoju treneriams, mokytojams, entuziastams, ku-

rie sukaupė tam tikrą patirtį ir dabar ja nori dalintis su jaunąja karta. Linkiu sėkmės, linkiu, kad džiaugsmą teiktų ne tik pelnyti aukšniei medaliai ir nugalėtojų taurės, bet ir pats aktyvaus laiko leidimo procesas, - kalbėjo vicemeras Valdemar Sliževski.

Pirmieji apdovanoti sporto veikėjai. Net 32 asmenys! Štai jų vardai: **Sylvester Baranovič, Deimantas Aikovskij, Vladislavas Podberezskij, Edvardas Jočis, Olgerdas Jesvilas, Valdemar Novicki, Viktoras Jesvilas, Tadeuš Bogdiun, Anton Moroz, Laura Rusakaitė, Viktorija Rimpaitė, Mark Svorobovič, Romuald Voitukovič, Vitalij Daukševič, Jurijus Rimpa, Marek Kolosovski, Januš Andrukonis, Darjuš Gureckij, Valdemar Junevič, Pavel Bogdevič, Tomáš Jenza, Jurij Antanavičius, Zbigneu Nakrevič, Daniel Gaidis, Artūr Pulša, Sandra Jurgelionytė, Raimond Leonovič, Julija Peshkova, Evelina Gustienė, Marekas Komoliba, Genadij Baranovič, Marjanas Titko.**

Apdovanojimai įteikti sporto klubams:

Šalčininkų rajono kūno kultūros draugijai „Sokol“, pirmininkas Genadij Baranovič;
Šalčininkų rajono sporto klubui „Visinčia“, pirmininkas Jurijus Rimpa;
Šalčininkų teniso klubui „Relax“, pirmininkas Marjan Titko;
Sporto klubui „FANAT-VOLLEY“, pirmininkas Andrej Venckevič;
Šalčininkų rajono sporto klubui „Jaunystė“, pirmininkė Julija Janonytė;
Asociacijai „Eišiškių sporto draugija“, pirmininkas Olgerdas Jesvilas;
Futbolo klubui „Ketera“, prezidentas Virginijus Gustas;
TK „VoliVita“, prezidentė Lilija Firinovič;
VšĮ „Jašiūnų sportas“, direktorius Jurij Antanavičius;
MTK „Fortūna“, prezidentė Julija Peshkova.

Stipri sporto bendruomenė kuriama tada, kai kažkas ištiesia pagalbos ranką, pataria arba palaiko, todėl sporto veikloje rėmėjų vaidmuo yra be galo svarbus. Padėkos įteiktos rėmėjams:



UAB „Jaraks“, UAB „Valaneta“, Baltosios Vokės krašto bendruomenės centrai, UAB „Ekspresbusas“, Tadeušui Romanovskiui, Mečislavui Zareckiui, UAB „Transvelas“, UAB „Uvela“, UAB „Sontransa“, UAB „Lotos Baltica“, UAB „Armplast“, UAB „Etanetas“, UAB „Arbena“, Andžejui Antuliui („Autodalyš“), „Visinčia ŽUB“, UAB „Rajora“, UAB „Deimagra“, UAB „Seltanas“, UAB „Trastauta“, Jurijui Volochovičiui, Slavomirui Siniavskiui, Jaroslavui Černiavskiui.

Sportui nepavaldus joks amžius. Į sceną žengė 13 sportininkų - veteranų, kurie visada sportiškai ir aktyvūs. Padėkos įteiktos: **Svetlanai Grinevič, Česlavui Sokolovičiui, Sergejui Téveliui, Juzefui Kozlovskiui, Žygimantui Mackevičiui, Vitalijui Romaškai, Aleksandrui Grudnistui, Jonui Suchodolskiui, Tadeušui Songinui, Juzefui Malevskiui, Annai Jasinskai, Jerazmui Michnevičiui, Vladislavai Valiukevič.**

Treneriai vaidina labai svarbų vaidmenį kiekvieno sportininko ar komandos karjeroje. Pastebėti sportinę gyslelę ir padėti ją stiprinti yra labai atsakingas darbas. Padė-

kos įteiktos:

Viktorui Frizeliui, stalo tenisas; Lilijai Firinovič, tinklinis; Romui Urvikiui, rankinis; Andrejui Venckevičiui, tinklinis; Felipei Brisola, futbolas; Jevgenijui Jurut, kiokušin karate; Kamalitdinui Arifkhanovui, kiokušin karate.

Stipri komandinė dvasia užtikrina, kad Šalčininkų rajono sportininkai lipa ant nugalėtojų pakylų ir puošiasi medaliais.

Padėkos įteiktos: **Šalčininkų rajono vyrų rankinio komandai „Sokol“;**

SK „Jaunystė“ futbolo komandai „Baltoji Vokė“; **Eišiškių A. Ratkevičiaus sporto mokyklos tinklinio jaunimo merginų U19 komandai;**

Tinklinio komandai „VoliVita“; **Stalo teniso moterų komandai „Sokol“;** **Stalo teniso vyrų komandai „Sokol“;** **Stalo teniso vyrų komandai „Šalčia“;** **Futbolo komandai „Ketera“;** **Krepšinio vyrų komandai „Nowa Fala“;** **Vyrų tinklinio komandai „Fanat – Volley“;**

Senjorų futbolo komandai „Visinčia“; **Eišiškių A. Ratkevičiaus sporto mokyklos tinklinio jaunimo U19 vaikinių komandai;**

Eišiškių A. Ratkevičiaus sporto mokyklos rankinio jaunimo U18 vaikinių komandai;

Geriausia komanda pripažinta Stalo teniso moterų komanda „Sokol“.

Lemtinga renginio akimirka. Paskelbti geriausio 2024 m. sportininko ir geriausios sportininkės vardai. Jais tapo rankininkas **Mantas Urvikis** ir tenisininkė **Veronika Romaško**. Sveikiname!

Linkime Mantui ir Veronikai ilgo ir plataus pergalių kelio, ištikimų bendraminčių, ištiesios pagalbos rankos ir ambicijų pasiekti užsibrėžtą tikslą. Tegul Jums nepritrūksta lyderystės ir stipraus pasitikėjimo savimi, o patirtos nesėkmės prisideda prie Jūsų sportinio charakterio stiprinimo. Mylėkite tai, ką žaidžiate!

Paskutinė nominacija „Už sporto indėlį Šalčininkų rajone“ atiteko **Janui Mažeiko**, ilgamečiui fizinio ugdymo mokytojui ir Čiužiakampio pagrindinės mokyklos direktoriui.



ANSAMBLIO „ZNAD MEREČANKI“ VEIKLOS 30-METIS: EMOCIJŲ IR TRADICIJŲ KUPINAS VAKARAS

Šeštadienį, vasario 1 d., dainų ir šokių ansamblis „Znad Mereczanki“ šventė 30-ąjį gimtadienį. Šia proga Šalčininkų kultūros centre įvyko jubiliejinis koncertas. Tai buvo nepaprasta galimybė kartu švęsti tris dešimtmečius puoselėjamas tradicijas, vilkimus spalvingus kostiumus, atliekamą gyvą muziką ir autentišką folklorą. Tikra liaudies kultūros šventė!

Pasveikinti ansamblį su jubiliejumi atvyko Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič, LR Seimo narys Jaroslav Narkevič, Lenkijos Respublikos ambasados Lietuvoje Laikinasis reikalų patikėtinis Grzegorz Marek Poznański, Lenkijos Respublikos ambasados Generalinis Konsulas Dariusz Wiśniewski, Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos direktorius Gżegoż Jurgo, Šalčininkų kultūros centro direktorė Grażina Zabarauskaitė, Jašiūnų seniūnijos seniūnas Zdislav Mażeiko, kunigas Juzef Aşkelovič ir tėvas Oleg Pristavko, Jašiūnų seniūnijos Lenkijos partneriai iš miestų Zbójna, Smerzyn, Kraków, Augustów.

Jau nuo pirmų koncerto akimirų publika pajautė nepaprastą renginio atmosferą. Spalvų pliūpsnis ir regioniniais kostiumais pasipuošę atlikėjai supažindino žiūrovus su Lenkijos ir Vilniaus krašto kultūra, įkvėpta dainų ir šokių. Scenoje atlikti klasikiniai kūriniai, pagal kuriuos daugelį metų ansamblis atpažįstamas scenoje, o taip pat ir nauji – specialiai jubiliejui paruoštos dainos ir šokiai.

Ansamblis „Znad Mereczanki“ įkurtas 1995 m. prie Jašiūnų laisvalaikio salės. Inicatyva kilo iš vietos gyventojų. Ansamblio įkūrėja, pirmoji ir dabartinė jo vadovė yra Marja Alencinovič. Šiandien ansamblyje šoka ir dainuoja 74 keturių kartų atstovai.

Jubiliejinis koncertas tapo gražiu trijų dešimčių, kupinų meno sėkmių, apibendrinimu, o taip pat unikali galimybė apmąstyti ilgus metus kurtą repertuarą. Kiekvienas šokis, kiekviena melodija – tai nuolat stiprėjančio nepaprasto pasakojimo dalis. Tai įvairių kartų žmonių, susivienijusių dėl to paties pomėgio, bendrai kuriama istorija. 30 metų ansamblis puoselėja meną, dovanoja žiūrovams emocijas, perteikia meilę liaudies kultūros grožiui, formuoja tautinio patriotizmo jausmą.

Ansamblis pelnęs daugybę padėkų ir apdovanojimų, 2003 m. Lenkijos Respublikos kultūros ir nacionalinio paveldo ministro apdovanotas už nuopelnus puoselėjant lenkiškumą Lietuvoje, 2024 m. pelnė Lietuvos lenkų sąjungos medalį jos 35-mečio veiklos proga. Ansamblis be perstojo papildoma reper-



tuara ir tobulina artistiškumą.

Veiklos metu ansamblis ne kartą atstovavo Jašiūnų seniūnijai Šalčininkų rajone organizuojamose šventėse, koncertavo įvairiuose Lietuvos kampeliuose ir užsienyje: Lenkijoje, Vokietijoje, Vengrijoje.

Per 30 metų ansamblis tapo ne tik organizacija, kurioje puoselėjamos tradicijos, bet ir savotiška erdve, kurioje gimsta draugystės, emocijos ir kuriami prisiminimai. Tai vieta, kur susitinka pomėgis, talentas, įsipareigojimas ir tradicija, kuriant kažką, kas išeina už scenos ribų. Tokią ypatingą dieną tiesiog neįmanoma neprisiminti ir nepadėkoti žmonėms, kurių darbas kuria ansamblio veiklos pamatus. Ypatingi padėkos žodžiai skirti nenuilstančiai ansamblio vadovei Marjai Alencinovič, mokančiai atrasti ansambliui tinkančius kūrinius Natalijai Godovščikovai. Kruopščiai atrinkti ir surežisuoti šokiai, gražiai sukurtas choreografija – tai tikras Aleksandros Godovščikovos kuriamas menas. Aleksandr Godovčikov – 30 metų pritaria kapelai ir rūpinasi jos atliekamų kūrinių harmonija.

Koncerto metu ansamblis pristatė geriausius savo spalvingo repertuaro kūrinius, o taip pat naujas aranžuotes, jungiančias folklorą ir šiuolaikiškus elementus. Gražiai dekoruoti liaudies kostiumai, skambūs balsai, tobula šokio sinchronizacija ir atlikėjų energija reiškė, kad kiekviena daina buvo apdovanota garsiais žiūrovų plojimais.

Vakaras baigėsi visų kartu atliekama dai-



na „Znad Merečanki“, tapusia savotišku ansamblio himnu. Dėkingumą atlikėjams, savo aistra ir talentu sukūrusiems nepaprastą reginį, publika išreiškė pakilusi iš savo vietų ir garsiai plodama.

Po koncerto nepritrūko padėkos žodžių. Šalčininkų rajono meras Zdzislaw Palevič įteikė ansamblio vadovei Marjai Alencinovič atminimo medalį ir proginį padėkos raštą už

nuopelnus puoselėjant lenkiškumą Lietuvoje. Padėkos žodžiai skirti visiems ansamblio nariams: ir buvusiems scenoje, ir tiems, kurie daugelį metų kūrė jo istoriją.

- Pažvelkime į šią sceną dar kartą ir įsitinkime, kokie nuostabūs žmonės čia stovi. Žmonės, kuriantys nuostabų ansamblį „Znad Mereczanki“, kuris yra dabar ir bus ateityje. 30 metų kuriate grožį, dovanojate žmonėms džiaugsmą, puoselėjate tautinę tapatybę, esate autentiški, esate savo žemės patriotai ir mūsų kultūros ambasadoriai už rajono ribų. Verta buvo tuos 30 metų dainuoti ir šokti! – pasakė Šalčininkų rajono meras Zdzislaw Palevič savivaldybės vardu įteikdamas ansambliui 3000 eurų vertės dovanų kuponą.

30-ojo jubiliejaus proga nuoširdžius padėkos žodžius ir sveikinimus ištarė Lenkijos Respublikos ambasados atstovas.

- Jūsų pomėgis, talentas ir įsipareigojimas puoselėti lenkų kultūrą yra labai vertingas. Dėkoju už tos tradicijos sklaidą šalyje ir užsienyje. Linkiu dar ilgų ansamblio gyvavimo metų, kupinų sėkmės, kūrybos ir nuolatinio įkvėpimo, - sakė Lenkijos Respublikos ambasados Lietuvoje Laikinasis reikalų patikėtinis Grzegorz Marek Poznański.

Sveikiname ansamblį su gražiu jubiliejumi ir linkime ilgų kūrybinių metų!



„TEGUL KIEKVIENAS KONCERTAS NUŠVIEČIA LIUDESĮ, TEGUL „ZNAD MERECZANKI“ SKĄMBA ILGUS METUS“

Pokalbis su dainų ir šokių ansamblio „Znad Merezanki“ vadove Marja Alencinovič

Kaip kilo mintis įkurti ansamblį „Znad Merezanki“? Ar prisimenate pirmąjį koncertą?

Zinoma, prisimenu. Tai buvo 1995 m. vasario 18 diena, ji laikoma ansamblio gimimo diena. Tada dalyvavome dainų peržiūroje Šalčininkų kultūros centre ir po tris dienas vykusių repeticijų užėmėme III vietą. Šis laimėjimas tapo stimulu plėtoti ansamblio veiklą. Į repeticijas buvo pakviesta Natalja Godovščikova (dabartinė choro vadovė) ir po koncerto tvirtai apsisprendėme, kad jos nepaleisime. Pirmuosius penketą metų chorą sudarė nedidelė dainininkų grupė. Vieną kartą mūsų buvo daugiau, kitą - mažiau. Mūsų buvo apie 13. Ateidavome į repeticijas kartu su vaikais. Be dainavimo rašėme kalėdojimo, Andriejaus vakaronės, Užgavėnių renginių scenarijus. Buvome jauni, man buvo 36 metai. Leidome laiką linksmai. 1996 m. buvome pakviesti į Vengoževą (Lenkija), į kalėdojančių ansamblių peržiūrą, kurioje mums labai gerai sekėsi. Užėmėme I vietą, ir tai dar labiau motyvavo mus tolimesniam darbui. Renginyje dalyvavome kartu su savo vaikais, kuriuos perregėme įvairiais Kalėdų personažais. Tarp dainų jie deklamavo eilėraščius. Netrūko kalėdotojų juoko ir linksmybių.

Koks didžiausias iššūkis buvo pirmaisiais veiklos metais?

Po penkerių ansamblio veiklos metų buvo įkurta šokėjų grupė. Choreografe, vos baigusi mokyklą, pradėjo dirbti Aleksandra Adamovič (dabar Godovščikova). Neslėpsiu, ji jaudinosi, ar susitvarkys. Nepaisant to, noras ir darbštumas nugalėjo. Tą pačią vasarą Olia pradėjo studijuoti liaudies šokius Žešuvo (Rzeszów, Lenkija) mieste. Po ketverių metų ji baigė studijas ir iki šių dienų puikiai tvarkosi su choreografija. Šokių grupėje šoko mūsų vaikai, anūkai, po to

atėjo ir kitų vaikų. Per 30 metų buvo visko – pakilimų ir nuosmukių, kaip ir kiekviename kolektyve. Žinojau viena, jeigu esame, tai turime veikti, nepaisant to, kiek mūsų yra. Nuo pat pradžių ansamblyje dainuoja Marja Alencinovič, Natalja Godovščikova, Regina Tetianec, Galina Kolyško ir Janina Badarienė.

Kaip ansamblis pasikeitė per 30 metų?

Labiausiai prisimenu 2013 metus. Jie buvo džiaugsmingi, bet kartu ir neramiantys. Mūsų šokėjai užaugo, baigė studijas, įsimylėjo. Tais metais turėjome net 5 vestuves! Jaunose šeimose gimė vaikai. Nuostabios akimirkos, tačiau ansambliai trūko šokėjų. Atrodė, kad jis subyrės. Bet ne. Atlaikėme tokias akimirkas ir šiandien scenoje yra dvigubai daugiau šokėjų.

Kokias muzikos tradicijas puoselėja ansamblis „Znad Merezanki“?

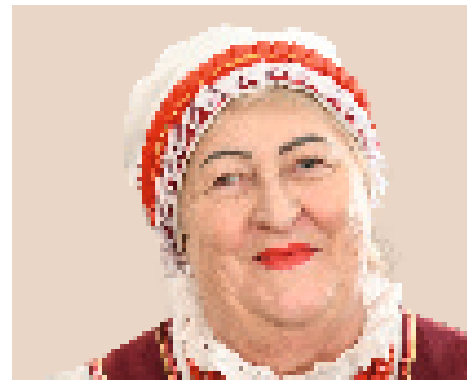
Liaudies dainų dainavimas - tai tikrų tikriausias turtas, perduotas mums iš senų laikų ir pasakojantis apie kasdienius rūpesčius, džiaugsmus, meilę ir ilgesį. Folkloras lieka mūsų ansamblio pamatu.

Iš kur semiatės įkvėpimo savo repertuarui?

Dažniausiai dainas renkamės iš mūsų senelių dainų sąsiuvinėjų, kartais – iš vyresnio amžiaus žmonių. 2021 m. buvome nuvykusios pas Leonardą Skirtun, kuriai tuo metu buvo 94 metai. Ji mums sudainavo kelias jaunystės dainas. Per jubiliejinį koncertą atlikome jos dainą „Jest ścieżyna, jest“.

Ansamblyje dainuoja ir šoka ištisos kartos. Kokios tai šeimos? Tikriausiai kai kurie ansamblyje nuo pirmų dienų?

Taip, ansamblyje yra šeimų. Godovščikovų šeima: Natalja nuo pat pradžių choro



vadovė, Aleksandr pas mus atėjo po metų, įkūrė kapelą ir atvedė kartu du sūnus - Dmitrijų ir Vitalijų, kurie pritarė mums grodami klarnetais. Po kurio laiko Dmitrij susituokė su mūsų choreografe Olia ir paliko ansamblį. Vitalij iki šių dienų padeda kape-lai, o Olios ir Dmitrijaus duktė ir sūnus jau septynerius metus ansamblyje. Kolektyve dainuoja mano sesuo Regina Tetianec. Jos dukterys Elžbieta ir Božena šoko nuo pat pradžių iki 2015 m. Dabar jas pakeitė Elžbietos dukrelės, t. y. Reginos anūkės, Magdalena ir Adelina. Boženos sūnus Eldar taip pat „Znad Merezanki“ šokėjas. Mano vaikai – sūnus Marjuš ir duktė Ivona taip pat buvo ansamblio nariais. Sūnus grojo kapeloje, o Ivona šoko iki 2015 m. Dabar ji atvedė pas mus du savo vaikus – Adamą ir Evą. Nuo pat pradžių ansamblyje yra seserys Galina Kolyško ir Janina Badarienė.

Kurie pasirodymai ansambliai buvo svarbiausi arba ypatingi?

Kiekvienas pasirodymas yra svarbus, nepakartojamas ir ypatingas. Daug koncertų įsiminiau, tačiau labiausiai tą Mrongove 2003 metais – Kresų kultūros festivalis. Aukščiausias Lenkijos kultūros ministro apdovanojimas. Daugybė žmonių salėje. Aplodismentai, susijaudinimas iki ašarų. Nuostabios emocijos ir atminimo akimirkos. Tai žmogiška laimė.

Kaip sudominti jauną kartą dainuoti ir šokti ansamblyje?

Kaip sudominti jaunimą? Sudėtinga. Manau, kad reikia tiesiog kurti tai, ką kuriame iki šiol ir kai skiname mūsų darbo vaisius, jaunimą patį traukia pas mus.

Kokių svajonių ir tikslų esate išsikėlusai ansambliai ateinantiems metams?

Mano svajonė? Dar padirbti. Teikiant žmonėms džiaugsmą ir nepamirštant mūsų protėvių tradicijų ir papročių. Taip, kaip dainuojame mūsų himne.

Dėkoju už pokalbį.

„VILTIES SPINDULĖLIUI“ – 20 METŲ

Sausio 9 d. Šalčininkų sutrikusio intelekto žmonių dienos užimtumo centras pakvietė į veiklos 20-metį. Ši šventė tapo proga prisiminti pirmuosius įstaigos žingsnius, apžvelgti veiklą ir įsitikinti, kad viešosios įstaigos steigimas buvo teisingas žingsnis dar 2003 metų gruodžio 23 d. 2004 m. metais ji reorganizuota į biudžetinę įstaigą ir „Vilties spindulėliu“ pasivadinęs dabartinis centras 2024 m. gruodžio 28 d. įsikūrė buvusio Šalčininkų ligoninės infekcinio skyriaus patalpose. Pastatas buvo rekonstruotas ir pritaikytas naujiems poreikiams. Vėliau įstaiga pervadinta į Sutrikusio intelekto žmonių dienos užimtumo centrą.

Vilties spindulėlis – šis pavadinimas, tikriausiai, tiesiogine prasme atvaizdavo besikuriančios įstaigos veiklą – suteikti viltį ir meilę. Jo tikslas buvo teikti globos paslaugas suaugusiems sutrikusio intelekto žmonėms. Tai savotiškas darželis dideliems vaikams, kuriame jie yra mylimi ir ugdomi, atsižvelgiant į poreikius. Pirmųjų lankytojų buvo penki, tačiau kasmet jų skaičius augo ir šiuo metu įstaigą lanko 20 asmenų. Čia jiems teikiamos kompleksinės užimtumo ir darbo terapijos, socialinių, buitinių, higieninių, kūrybinių įgūdžių ugdymo, savarankiškumo formavimo, maitinimo, transporto paslaugos. Tačiau kartu dovanojamas rūpestis ir nuoširdus bendravimas.

Šventės metu garbingą vietą salėje užėmė Ana Kislovskai, vadovavusi Šalčininkų sutrikusio intelekto žmonių dienos užimtumo centrui nuo jo įsteigimo pradžios iki 2024 m. gruodžio 31 d. Ji atidavė šiai įstaigai asmeninę patirtį ir savo širdį, o visus jo lankytojus visada švelniai vadino „mūsų vaikais“. Jai visada rūpėjo pokyčiai, kurie užtikrintų centro lankytojų ir jų šeimų gerą emocinę

būseną ir padėtų šeimoms tvarkytis su problemomis. Nuoširdūs žodžiai skirti Lietuvos sutrikusio intelekto žmonių globos bendrijos „Viltis“ pirmininkei Danai Migaliova, prieš 20 metų padėjusiai šalčininkiečiams steigti „Vilties spindulėlį“.

Centro lankytojai pakvietė svečius į koncertą apie begalinę meilę žmogui, besišypsantį pasaulį, geresnį rytojų. Pasikeisdami su scenos svečiais jie šoko ir dainavo. Koncertą praturtino Šalčininkų S. Moniuškos menų mokyklos akordeonistų orkestras, Šalčininkų „Santarvės“ gimnazijos šokių kolektyvas, Šalčininkų J. Sniadeckio gimnazijos mokinės Agnės Staniulytės pasirodymai, o taip pat Nemenčinės dienos užimtumo centro lankytojų angelų šokis. Nepaprasti pasirodymai atskleidė nepaprastus talentus ir parodė, kad ypatingi žmonės yra gabūs, talentingi ir atviri nepaisant juos ištikusių negandų.

Į sceną užlipęs Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič pasidžiaugė, kad prieš 20 metų atidaryta įstaiga eina teisingu keliu, kuris patvirtina savo reikalingumą.

- Kiekvienas sutrikimas kelia žmonėms sunkumų, tačiau kartu suteikia unikalių

įgūdžių ir gebėjimų. Šiandien scenoje tuo galėjome įsitikinti. Matėme be galo talentingus ir nuoširdžius žmones. Blogiausia, kai sveikas žmogus nemato aplinkinio pasaulio, nepastebi artimųjų ir jų supančių žmonių problemų. Šalčininkų rajone stengiamės matyti visus žmones. Prieš 20 metų mums niekas neliepė ir nenurodė įsteigti šios įstaigos. Ji atsirado iš mūsų visų širdžių, ir tarnauja mūsų žmonėms, - kalbėjo meras Zdzisław Palevič. – Prieš 20 metų kalbėjome su ponina Ana Kislovskai prieš centro steigimą. Ji turėjo gyvenimišką patirtį, todėl jos iniciatyva buvo labai svarbi. 20 metų Jūs sėkmingai vadovavote Sutrikusio intelekto žmonių dienos užimtumo centrui. Jūs sukūrėte erdvę, kur kiekvienas žmogus gali jaustis vertinamas ir palaikomas. Jūsų veikla yra ne tik pagalba, bet ir didelis žingsnis link visuomenės supratimo ir priėmimo. Kiekviena Jūsų pergalė – tai mūsų visų pergalė, tai stiprina bendruomenės ryšius ir ugdo mūsų visų atsakomybę ir empatiją, - tęsė jis dėkodamas Anai Kislovskai už atsakingo darbo 20-metį, o kartu ir visiems centro darbuotojams.

50 METŲ TRUNKANTI MUZIKINĖ KELIONĖ

Prieš 50 metų prasidėjo istorija, kuri per kiekvieną renginį dovanoja žiūrovams talentingų vaikų pasirodymus. Prieš 50 metų penkiasdešimt mokinių ir šeši mokytojai, įsikūrę Šalčininkų vidurinės mokyklos vieno korpuso pirmame aukšte, pradėjo muzikos, šokio, dailės kūrinių, konkursų, koncertų kupiną kelią.

Pirmasis tuometinės Šalčininkų muzikos mokyklos direktorius – Vladislav Bogdanovič atidavė jai 40 profesinio kelio metų. Mokykloje veikė fortepijono, akordeono, teorijos skyriai. Tačiau metams bėgant mokinių skaičius didėjo. 1977 m. mokykla persikėlė į Karolio Vagnerio dvairo rūmus, kuriuose pamokos vyksta iki šių dienų. Ilgainiui rūmai buvo restauruoti, atsirado nauji skyriai, pasikeitė ir mokyklos pavadinimas. Nuo 2000 m. ji vadinama Šalčininkų S. Moniuškos menų mokykla. Šiuo metu joje mokosi 263 mokiniai, veikia muzikos, choreografijos ir dailės skyriai, dirba 30 mokytojų, įkurti jaunučių ir jaunių chorai, styginių, pučiamųjų instrumentų ir akordeonistų orkestrai, pučiamųjų orkestro šokėjų grupė. Per 50 metų šioje mokykloje savo talentus atskleidė ne viena šalčininkiečių karta, kai kurie gali pasigirti lankę ir lankantys šią mokyklą ištisomis šeimomis. Kiek meilės muzikai, šokiui ir dailei joje atsiskleidė! Kiek kartų mokytojai drauge su mokiniais atstovavo Šalčininkų rajonui Lietuvos ir užsienio renginiuose! Kiek dainų ir šokių jie padovanojo Šalčininkų rajono renginiams!

Šiandien Šalčininkų S. Moniuškos menų mokykla – tai šiuolaikiška, patraukli ir pers-

pektyvi ugdymo įstaiga, atrandanti ir puoselėjanti talentus, ugdanti jautrias asmenybes ir stiprinanti mokinių motyvaciją, brandinanti asmenybes, padedanti jiems atrasti save ir pasirinkti ateities kelią.

Vasario 6 d. Šalčininkų S. Moniuškos menų mokyklos bendruomenė pakvietė mokinius, jų artimuosius ir svečius į jubiliejinį koncertą, kuriame prakalbo į žiūrovus muzikos ir šokio kalba, ir svarbiausia, kad visi suprato. Kiekviena nata, kiekvienas žingsnis sukūrė tai, kas išliks ilgam.

Renginys prasidėjo balsais iš užkulisių. Renginio vedėjai Jolanta, Justyna, Sofija, Adam, Agnė, Krystian – šios mokyklos absolventai ir dabartiniai mokiniai – dalijosi prisiminimais apie pirmą susitikimą su muzika, kuri gali atskleisti kur kas daugiau, negu mums atrodo.

Pasveikinti Šalčininkų S. Moniuškos menų mokyklos bendruomenės su jubiliejumi atvyko: Šalčininkų rajono meras Zdzislav Palevič, LR Seimo narys Jaroslav Narkevič, Lenkijos Respublikos ambasados Generalinis Konsulas Dariusz Wiśniewski, Konsulė Jolanta Wiśnioch, Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos direktorius Gžegož Jurgo, Šalčininkų kultūros centro direktorė Gražina Zabaraukaitė, Šalčinin-

kų dvasininkai Ruslan Vilkel ir Oleg Pristavko, Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos nariai, Švietimo ir sporto skyriaus vedėja Regina Markevič ir specialistai, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos prof. Ričardas Sveckevičius, švietimo įstaigų vadovai, kolegos iš Vilniaus rajono, buvę auklėtiniai, auklėtinių artimieji, rėmėjai.

Puošnus ir elegantiškas baletas, harmoningas chorinis dainavimas, magiški balsai,meisteriškai klavišus spaudžiantys fortepionistai ir akordeonistai, stebuklingus garsus smičiumi leidžiantys smuikininkai, energijos šaltinį demonstruojantys mušamųjų šeimininkai, žavingi ir emocionalūs šokiai – visa tai buvo vienoje scenoje, o kartu ir meilė muzikai, dainai, šokiui, menui. Šalčininkų S. Moniuškos menų mokyklos mokytojai ir mokiniai parodė, ko jie išmoko, kokios jų vertybės, ką jie myli ir puoselėja. Šis jubiliejinis koncertas – tai sunkaus, nuoseklaus ir atsakingo mokytojų ir mokinių darbo rezultatas, kuris yra mūsų kultūros dalis ir vizitinė kortelė.

Į jubiliejinę sceną užlipęs Šalčininkų rajono meras Zdzislav Palevič neslėpė susižavėjimo, jog mokyklos mokytojai, mokiniai ir jų tėvai susivienijo dėl bendro tikslo ir prisidėjo, kad ši ugdymo įstaiga taptų kultūros židiniu.

- Šiandien Šalčininkuose šventė! Mikalojus Konstantinas Čiurlionis buvo teisus, pasakęs, jog muzika - tai Dievo pasiuntinys, atsiųstas judinti švelniausias, geriausias mūsų sielos stygas, raminti širdis, suvargusias gyvenimo rūpesčiuose. O Jūs, gerbiami mokiniai ir mokytojai, šiandien ir sujaudinote ir nuraminote. Pusė amžiaus – tai tiek darbo, kūrybos, pamokų, žinių, augimo, remontų, modernizavimo, bet buvo ir konkursai, parodos, šventės, kiti renginiai, o Jūs visada ir visur – garbingai atstovaujate Šalčininkų kraštui. Menų mokykla Šalčininkuose – tai mūsų rajono simbolis, tai kultūros židynis ir mūsų pasididžiavimas. Jubiliejaus proga nuoširdžiai dėkoju mokiniams už kūrybiškumą, o mokytojams už atsakingą darbą, - kalbėjo meras Zdzisław Palevič.

Lenkijos Respublikos ambasados Generalinis Konsulas Dariusz Wiśniewski pastebėjo, kad be Šalčininkų rajono savivaldybės palaikymo ir globos mokyklai būtų sunku išlaikyti tokį aukštą lygį. Jo teigimu, kūrybinė veikla visada praturtina, plečia akiratį, stiprina žmonių jautrumą, o kurdami žmonės kuria stiprią ir talentingą bendruomenę.

LR Seimo narys Jaroslav Narkevič dalijosi prisiminimais, jog Šalčininkų S. Moniuškos menų mokykla suvaidino didžiulį vaidmenį steigiant Rudaminos meno mokyklą ir tapo pavyzdžiu ir įkvėpėja. Jis linkėjo dar vieno kūrybingo ir darbštaus pusšimtmečio visai mokyklai.

Į mokyklos bendruomenę kreipėsi Lietuvos muzikos ir teatro akademijos prof. Ričardas Sveckevičius.

- Aš mokyklos veiklos liudininkas nuo pirmų dienų. Šiandien važiauvau ir prisiminiau, kaip mes ją kūrėme, kaip draugavome, kaip bendravome, kaip padėjome vieni kitiems metodiniais klausimais, kaip atvažiuodavome į baigiamuosius egzaminus ir kviesdavome talentingus mokinius studijuoti. Jūsų direktorę Liudmilą Bandalevič turėjau garbės mokyti konservatorijoje, muzikos akademijoje, matau, kad dabar ji puikiai dirba, puikiai vadovauja kolektyvui. Mokykla yra aukšto lygio, dalyvauja ir laimi prestižiniuose renginiuose. Einate tikrai geru keliu. Su pasididžiavimu per renginius galiu pakelti galvą ir pasakyti, kad koncertuoja Šalčininkų S. Moniuškos menų mokyklos mokiniai, - pasakė jis.

Direktorė Liudmila Bandalevič dėkojo visiems, palaikantiems mokyklos veiklą, padedantiems jai gyvuoti, visiems socialiniams partneriams ir atvykusiems į šventę, o mokytojams ir mokiniams už aukštą mokymo ir mokymosi lygį.



Šalčininkų rajono mero padėkos raštai įteikti visiems Šalčininkų S. Moniuškos menų mokyklos mokytojams ir darbuotojams:

Direktorei **Liudmilai Bandalevič**

Pavduotojoms ugdymui **Tatjanai Ulbin ir Danutai Stefanovič**

Mokytojams metodininkams **Jelenai Staniulienei, Jelenai Ivanovskajai, Rimantui Rutkauskui, Astai Vasiliauskaitei, Vladimirui Matijko, Olgai Zinevič**

Vyresniesiems mokytojams **Valerijui Masėnui, Lilijai Ozarovskajai, Irmaj Jankūnienei, Marijai Dedel - Družinai, Natalijai Rogožienei, Olgai Karčevskai, Anželikai Siliukienei**

Vyresniajai koncertmeisteri **Nataljai Šilobrit** ir koncertmeisteri **Linai Šatkutei**
Mokytojams **Edvinui Cilindziui, Viktorijai Mameniškienei, Lukrecijai Aleksišiūnienei, Tomui Ciūniui, Robertui Katinskui, Julijui Černiui, Dzmitry Syrets, Ivonai Sinei, Olenai Bobovych**

Ūkvedžiui **Aleksandrui Gudačiui** ir administracijos darbuotojai **Galina Ivanovienei**
Darbuotojams **Inesai Juša, Josifui Sidorovičiui, Renatai Osipovič, Irenai Suchodolskienei**

Padėkos taip pat įteiktos mokytojams senjorams - **Nikolajui Matvejenkai, Alai Sereda, Nijolei Skibienei.**

AUKSINĖS VESTUVES, VERTOS MEDALIO!



Mylėti vienas kitą, gerbti, padėti, ieškoti kompromisų, būti atsakingiems ir atlaidiems, pasitikėti vienas kitu ir kartu kurti šeimos gerovę – taip šeiminių laimės paslaptį įvardija sausio 11 d. auksines vestuves atšokę Boleslavas ir Danutė Gželkai. Vienas kitą papildydami jiedu atvirai sako, jog už visus priimtus poroje sprendimus atsakingi abu partneriai. Jų teigimu, vyras ir žmona iš akių turi suprasti vienas kitą.

Viskas prasidėjo 1974 metais per Šalčininkuose vykusią šventę prie buvusio internato. Jaunas policijos (buv. milicijos) pareigūnas Boleslavas Gželka tuomet atvyko į renginį darbo reikalais ir pamatė savo būsimą žmoną Danutę, kuri iš karto jam krito į akį. Vėliau pasipiršęs jis gavo teigiamą atsakymą. Dabar tą akimirką jiedu prisimena su šypsena ir juokauja, jog ponios Danutės dėmesį tikriausiai patraukė uniformuotas pareigūnas.

Jaunieji susituokė 1975 metų sausio 11 d. Šalčininkų civilinės metrikacijos skyriuje. Po

dvių savaitių, taip pat per šaltį, jiedu nuvyko į Dieveniškų bažnyčią ir davė santuokos įžadus Dievo akivaizdoje. Pirmųjų santuokos metų pabaigoje jauniems gimė pirmagimis – sūnus Rimas, po ketverių metų – antras sūnus Slavomir.

- Per mūsų vestuves buvo penkių porų pulkas, kaip ir priklauso – dvi piršlių poros. Buvo šalta, daug sniego. Per kaimą su traktoriumi išvalytas kelias buvo panašus į tunelį. Buvome jauni. Jaudinomės. Suknelę ir nuometą vestuvių dienai skolinausi, o žiedus įsigijome pagal skirtus talonus, - prisimena ponias Danutė.

Po vestuvių jaunieji apsigyveno tarnybiniame vieno kambario bute. Vėliau gyvenimas juodu nubloškė į didesnę dviejų kambarių butą, kuriame gyvena iki šiol.

Pasveikinti jubiliatų su jų šeimos švente atvyko Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski, Socialinės paramos ir sveikatos apsaugos skyriaus vedėjos pavaduotoja Galina Rogoža, Šalčininkų seniūnijos seniūnas Miroslav Neverkevič.

Šalčininkų seniūnijos seniūnas Miroslav Neverkevič pasidžiaugė, kad seniūnijoje yra porų, puoselėjančių galias santuokos tradicijas ir rodančių pavyzdį jauniems žmonėms ir linkėjo optimizmo ir ateinančio jubiliejaus.

Sausio 23 d. pasveikinti Marijos ir Vladimiro Janovičių su auksiniu jubiliejumi atvyko Šalčininkų rajono mero pavaduotojas Valdemar Sliževski, Socialinės paramos ir sveikatos apsaugos skyriaus vedėjos pavaduotoja Galina Rogoža, Dieveniškų seniūnijos seniūnė Česlava Marcinkevič, o taip pat iš Sabaliūnų kaimo kilusi Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos narė Jadvyga Sinkevič.

Marija ir Vladimir susipažino Dieveniškėse. Jaunas specialistas Vladimir Janovič, kilęs iš Peckūnų kaimo (Baltarusija) atvyko čia mokytis profesinėje mokykloje. Iš Dieveniškų jis buvo



pašauktas į kariuomenę, o grįžęs įsidarbino vietos tarybiniame ūkyje. Čia dirbo ir ponija Marija. 1974 metų gruodžio pabaigoje jiedu nuvyko į Trobų apylinkę (Baltarusija) ir užregistravo santuoką. Vestuvių dieną ponija Marija puošėsi pačios pasiūta suknele, o jos vyras - nauju kostiumu. Prisiekti amžinos meilės jaunieji važiavo su „volga“. Abu prisimena, jog jų santuoką palaimino Norviliškėse tarnavęs kun. Antoni Zaman.

Po vestuvių jaunieji apsigyveno ponios Marijos tėvų namuose, Sabaliūnų kaime. Čia jiedu gyvena iki šiol. Iki savo tėviškės ponas Vladimiras galėjo nueiti kad ir pėstute, nes kaimas išsidėstęs netoli Norviliškių, vos

už 3 km nuo Sabaliūnų. Jis matomas per valstybinę sieną šalia Norviliškių.

Janovičiai užaugino tris dukteris - Ireną, Valentina, Vladislavą ir sulaukė šešių anūkių, dviejų anūkių ir vienos proanūkės.

Janovičių šeima – giliai tikintys žmonės. Bažnyčia jiems visada buvo artima. Jie prisimena Norviliškėse ir Dieveniškėse tarnavusius kunigus. Ilgametį kleboną Domą Valančiauską jiedu mini gražiu žodžiu, juo labiau, kad ponas Vladimiras padėjo jam važiuoti pas parapijos tikinčiuosius, nuveždavo į kitas Lietuvos bažnyčias, vienuolynus. Kaip vieną ryškiausių įvykių ponas Vladimiras įvardija per vieną iš kun. Valančiausko kelionių

įvykusį atsitiktinį susitikimą su JE vyskupu Gintaru Grušu.

Dieveniškių seniūnijos seniūnė Česlava Marcinkevič dėkojo jubiliatams už jų pavyzdinę santuoką ir įkvėpimą kitiems.

- Užauginote nuostabias dukras, vieną iš jų turėjau laimės mokyti. Visada jaučiau Jūsų šeimos palaikymą, ypač kai užpustydavo kelius ir mes negalėjome sulaukti technikos. Ponas Vladimiras tiesė pagalbos ranką ir Sabaliūnuose kelias visada buvo pravažiuojamas. Esate žmonės, kuriais galima pasikliauti. Tegul Jus aplanko Dievo malonė, o Dievo Motina laimina Jūsų šeimą, - linkėjo seniūnė.

Janina ir Viktor Grinevičiai gyvena kaimyniniuose Bečiakelnių ir Kurmelionių kaimuose, tačiau lankė skirtingas mokyklas ir iki pažinties kolūkyje nebuvo pažįstami. Jis mokėsi Negibėnuose ir Naujakuriuose, vidurinę mokyklą baigė Vilniuje, ji – Bėčiakelnyse. Abu prisimena, kad jų vaikystėje mokykla buvo kone kiekviename kaime. Jiedu susipažino darbe ir juokaudami prasitaria, jog tai buvo tarnybinis romanas. Ponia Janina dirbo buhalterė - ekonomiste, ponas Viktoras – agronomu.

Po vestuvių jaunieji apsigyveno kartu su pono Viktoro mama, o po kelerių metų persikėlė į savo namus šalia Kurmelionių mokyklos. Čia jiedu gyvena iki šiol.

Šeimoje gimė keturi vaikai – Viktor, Vladislav, Teresa ir Jan. Visiems vardus rinko jų tėvas, pirmagimį pavadinęs savo garbei.

Vaikai padovanojo tėveliams 10 anūkių, kurių amžiaus skirtumas net 22 metai. Vyriausiam anūkiui jau 24 metai, o mažylei – dveji, todėl jų namuose visą laiką skambėjo vaikų juokas, užaugus vieniems anūkams, jų šeima vis gausėjo mažyliais.

Sutuoktiniai visą gyvenimą dirbo kolūkyje: ponija Janina buhalterė – ekonomiste, ponas Viktoras – agronomu. Po darbo jiedu skubėjo namo rūpintis savo ūkiu ir keturiais vaikais. 90-ųjų pradžioje ponas Viktoras ėmėsi ūkininkauti, žemę dirba iki šiol. Tiesa, jauniausias sūnus jau perima vairą, o šeimnininkas neapleidžia mėgstamo užsiėmimo – draugystės su bitėmis.

Paklaustas, kas jo gyvenime svarbiausia, ką laiko didžiausiu pasiekimu, Viktor Grinevič išdidžiai ir užtikrintai atsako - krūva vaikų, kurie artimiausią savaitgalį atvažiuos pasveikinti tėvų su prasminga švente.

Su 50-uoju santuokos jubiliejumi Janiną ir Viktorą Grinevičius atvyko pasveikinti Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski,



Janina ir Viktor Grinevičiai šeimos vertybes puoselėja 50 metų. 1975 metais jie dukart šventė vestuves. Vasario 8 d. jiedu sudarė civilinę santuoką, o po kelių savaitių davė santuokos įžadus Dievo akivaizdoje. Jubilatai prisimena, kad santuoką sudarė Vilniaus santuokų rūmuose ir buvo antroji pora, kuri tai padarė naujajame pastate. Bažnytinę santuoką jiedu taip pat dėl užimamų pareigų sudarė ne tėviškėje, o Vilniaus Dievo apvaizdos bažnyčioje, kurioje jau ne kartą atnaujino santuokos įžadus.

Socialinė paramos ir sveikatos apsaugos skyriaus vedėja Regina Sokolovič ir Akmenynės seniūnijos seniūnė Teresa Paškevič.

- Aukšinis jubiliejus – tai ypatinga šventė šeimos gyvenime ir turi turtingą simboliką. Ji kalba apie meilę, apie abipusę pagarbą ir supratingumą, ji atskleidžia kartu nueito bendro gyvenimo kelio svarbą. Jūsų šeima rodo gražų pavyzdį, jog visus sunku-

mus galima įveikti, o po to kartu džiaugtis sėkme. Iš tiesų labai malonu, jog mūsų rajone yra tokių žmonių. Džiaukitės vienas kitu ir būkite sveiki, nes prieš Jus dar labai daug gražių akimirku, - pasakė vicemeras Valdemar Sliževski.

www.salcininkai.lt

MARKAS IR SOFIJA, O GAL DANTĖ IR JUNA? ŽINOME POPULIARIAUSIUS 2024 M. GIMUSIŲ VAIKŲ VARDUS.

Pirmomis naujų metų dienomis tradicija tapo sužinoti praėjusių metų Civilinės metrikacijos skyriaus statistiką, pasidomėti, kiek gimimo įrašų sudarė skyrius, kokius vardus vaikams suteikė tėvai, kiek sukurta naujų šeimų. Žinoma, yra ir kita šios statistikos pusė – ištuokos ir mirtys.

Gimimai ir vardai

2024 m. Šalčininkų rajono civilinės metrikacijos skyrius sudarė 190 gimimo įrašų, 27 iš jų – gimimai užsienio šalyse. Iš viso užregistruoti 98 mergaičių ir 92 berniukų vardai.

Populiariausi vardai 2024 m. – Sofija ir Markas (Mark). Sofijos vardas suteiktas devynioms mergaitėms, o Marko – šešiams berniukams. Taip pat populiarius Damiro vardas, jį tėvai suteikė penkiems mažyliams, Dominiko – keturiems berniukams.

Pasikartojančių vardų yra visai nedaug, dauguma vardų civilinės būklės aktų įrašuose pasitaiko po vieną kartą. 2024 m. gimimo įrašuose užfiksuota, jog Emilijos, Veronikos, Amelijos, Olivijos ir Mijos, o taip pat Oskaro, Alano, Evano vardai kartojasi po tris kartus. Po du kartus kartojasi Aurelijos, Tėjos, Karolinos, Annos, Elijos, Kornelijos, Paulinos, Emos (Emmos), Alisos, Amiro, Danieliaus, Jakubo, Martino, Emilio, Arono, Germano, Bogdano vardai.

Pernai Šalčininkų rajono gyventojams gimė dvi dvynukų poros: sesutės Arina ir Aurelija, o taip pat užsienyje gimė brolis ir sesuo Matthew ir Alice.

Užsienyje gimusiems vaikams tėvai suteikė tokius vardus: Meta, Maya Andrea, Alexander Russel, Ilyas, Dante, Daniil.

Netradiciniai Šalčininkų rajono vaikų vardai

- Vanesa, Esenia, Juna, Melisa, Lija, Sonija, Izabela, Estela, Nikolė, Esmilė, Damira, Orest, Timas, Eidan, Deilan, Viliam, Valter, baltiškos kilmės vardai - Joris, Austėja, Gustas, Radvilė, Arminas, dažnai mūsų krašte girdimi vardai – Patricija, Dominika, Karina, Glorija, Ernest, Patrik, Sebastian.

Yra ir tokių vardų, kuriais vadinosi mūsų seneliai: Barbora, Polina, Natalja, Stefanija, Veronika, Genrich, Vincas, German, Henrikas, Bogdan, Mykolas, Kotryna, Leonas.

Statistikoje yra nemažai vardų, prasidedančių raide „a“: Aurėja, Arina, Ariana, Almira, Adriana, Aria, Aleksandra, Austėja, Airon, Arjan, Artiom, Adam, arba raide „m“ – Mija, Melita, Maja, Milena, Milėja, Milana, Marta, Matvej, Matas, Mykolas, Michail.

Seimui įteisinus originalią vardų ir pavardžių rašybą lotyniško pagrindo rašmenimis asmens dokumentuose, kai kurie tėvai pasinaudojo šia teise ir užregistravo vaikų vardus originalia rašyba, todėl gimimo liudijimuose atsirado vardai Ewa, Oliwier, Oliwia, Olgierd, Joanna, Anna, Emma.

Santuokos ir skrybos

2024 m. naujas šeimas sukūrė 78 poros. Sudarydami įrašus civilinės metrikacijos skyriaus specialistai užfiksavo, kad 11 iš jų susituokė užsienyje, o 36 santuokos suda-

rytos bažnytine tvarka.

Pagal galiojančią tvarką jaunieji gali tuoktis ne tik Civilinės metrikacijos skyriaus patalpose, tačiau ir vienoje iš pasirinktų Šalčininkų rajono vietų. Tačiau ši paslauga 2024 m. buvo nepopuliari ir skyriaus specialistai vyko sutuokti jaunavedžių tik keturis kartus sodybose „Aukštupis“, „Deimagra“, „EraRichi“ ir „Prie Merkiū“.

Deja, ne visiems pavyko išsaugoti duotus santuokos įžadus, dėl įvairių priežasčių ją nutraukė 66 poros, 6 iš jų – užsienio šalyse.

Mirtys

Mirčių skaičius gerokai viršija gimimus. Pernai amžinojo poilsio atgulė 466 Šalčininkų rajono gyventojai, 2 iš jų – užsienio šalyse.

Vardo ir pavardės keitimas

2024 m. Civilinės metrikacijos skyrius sudarė 16 vardo ar pavardės keitimo įrašų. Skyriaus specialistų teigimu, dažniausios keitimo priežastys – mergautinės ar protėvių pavardės susigrąžinimas. Kai kurie civilinės būklės aktų įrašai buvo keičiami įsigaliojus originaliai pavardžių rašybai.



KAS BUVO ALIUKAS IŠ PAPIŠKIŲ?

Pabarės kraštas garsėja ne tik savo nuostabia gamta ir turtinga istorija, bet ir žmonėmis. Kai kurie iš jų jau dabar yra legendos, kiti turi puikias galimybes jomis tapti. Gerai žinoma Pabarės apylinkių asmenybė, kuri savo laiku buvo garsi visoje Lietuvoje ir už jos ribų, yra Aleksandr Ivaško, labiau žinomas, kaip Aliukas (Oluczek). Karo metu ir jam pasibaigus garsus aiškiaregis, stebukladarys bei žiniuonis.

1941 m. birželio 17 d. Aleksandr Ivaško paskelbė kaime stebuklą: „Atkris akmuo... Iš jo pasipils vanduo... Pasirodys mergelė prieš septynis šimtmečius po juo palaidota.... Stebuklas... Birželį...“. Tūkstančiai žmonių patikėjo šia pranašyste. Suvažiavo tūkstančių žmonių minia. Neįvyko tada taip Papiškėse euforijoje lauktas stebuklas. 1941 metais birželio 17 d. kagėbistai, milicija apsupo žmonių minią liepdami visiems išsiskirstyti, o Aliuką su jo motina išvežė.

Aliukas kalėjo Vilniaus Lukiškių kalėjime, bet neužilgo grįžo, 1941 m. birželio 22 d. prasidėjo Vokietijos – Sovietų Sąjungos karas. Po dviejų dienų į Vilnių įėjo vokiečiai. Tąkart Aliukui pasisekė. Tačiau vėliau sovietai ir vėl jį suėmė už tai, kad atkakliai skelbė Dievo žodį. Jis buvo ištremtas į Sibirą... Neaišku kaip, tačiau jis ištruko ir vėl grįžo į savo Papiškes...

O prasidėjo viskas, kai Aliukas buvo penkiolikos. Atėję rusai pradėjo rinkti šventus paveikslus. Išmetė mokyklos kryžių, o Aliukas jį paėmė sau. Po kurio laiko „tai“ su juo ir prasidėjo. Pasireiškėdavo visada septintą valandą vakaro. Kiek vėliau du-tris kartus per dieną, o metams bėgant letargas bei tuo metu skambėję pamokymai vis dažniau pasikartodavo. Pranašaudavo visada tik prie šio kryžiaus. Po neįvykusio stebuklo, jam kalint, kryžius buvo konfiskuotas kagėbistų, tada Alius pranašaudavo jau be kryžiaus. Jo „kalbose“ pastebima viena ypatinga detalė: jis kalba apie pasaulio pabaigą, apie Danguos Karalystę, bet – kaip kalba! Nuostabia, taisyklinga lenkų kalba. Balso intonacija – valdinga ir įtikinama. Alius taip nekalbėjo. Ivaškų namuose buvo stengiamasi kalbėti lenkiškai, tačiau dažniausiai vietos dialektu. „Kalbas“ (pamokslus) Alius sakydavo letargo

metu, būdamas transo būsenos, vėliau, kai grįždavo į savo pradinę būseną – neprisimindavo apie ką kalbėjo ir kas apie ką klausė. Pranašavo iki gyvenimo pabaigos. Mirė 1968 metais.

Aleksandro Ivaško asmenybė atspindėjo Juzefo Mackevičiaus knygoje „Kelias į niekur“, kurioje jis pasirodo kaip Oliuk Smolski. Prieš keliolika metų Šalčininkų rajono savivaldybės pastangomis Pabarės kapinėse buvo sutvarkytas Aleksandro Ivaško kapas, pastatytas paminklas.

„Atkris akmuo... Iš jo pasipils vanduo... Pasirodys mergelė prieš septynis šimtmečius po juo palaidota.... Stebuklas... Birželį...“.



ŠALČININKŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS TARYBOS IR ADMINISTRACIJOS INFORMACINIS BIULETENIS

2025 m. kovas, Nr. 1 (31), leidžiamas neperiodiškai, tiražas 300 egz.
Adresas: Vilniaus g. 49, LT-17116 Šalčininkai, tel. (0-380) 51 233, www.salcininkai.lt
Redaktorė: Inesa Suchocka, tel. (0-380) 30 167
Maketavo: Zdzislaw Palevič jaunesnysis
Spausdino: „Kriventa“, V. Pietario g. 5-3, Vilnius, www.kriventa.lt

Redakcija pasilieka teisę gautus tekstus redaguoti ir trumpinti. Be redakcijos leidimo tekstus platinti draudžiama.